ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαΐου 1945 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ Ἀριθμὸς φύλλου 117

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

ἐπὶ τοῦ σχεδίου νόμου «περὶ ἐπιβολῆς, ἀναστολῆς καὶ διαρρυθμίσεως ἐνίων φορολογιῶν».

Πρὸς

τὴν Α. Μακαριότητα τὸν Ἀντιβασιλέα

Ἡ διαρρύθμισις τῶν φορολογιῶν καὶ ἡ ἀναπροσαρμογὴ ἐγένει τοῦ φορολογικοῦ συστήματος ἐπὶ τῇ βάσει τῶν μετὰ τὸν θάλον τῶν προσφάτων πολεμικῶν καὶ πολιτικῶν γεγονότων διαμορφουμένων νέων οἰκονομικῶν συνθηκῶν, εἶναι ἐκτὸς πάσης ἀμφισβητήσεως ὅτι ἀποτελεῖ ἔργον κατ' ἐξοχὴν συντελεστικὸν εἰς τὴν ἐπαναληψιν ὁμαλοῦ βίου εἰς τὴν χώραν. Τοῦτο, ὄχι μόνον διότι πρέπει νὰ πορισθῇ τὸ Κράτος κατὰ τὸν πλέον εὐμέθοδον καὶ ἐμπερίσκεπτον τρόπον τὰ ἀναγκαιοῦντα εἰς αὐτὸ ἔσοδα πρὸς ἰσοσκέλισιν τοῦ προϋπολογισμοῦ καὶ πρόληψιν ἄλλως ἐπαπειλουμένων λίαν δυσμενῶν συνεπειῶν, ἀλλὰ καὶ διότι ἡ κανονικὴ λειτουργία τοῦ φόρου, τοποθετουμένου ἐπὶ βάσεων ὑγιῶν καὶ πρὸ παντὸς δικαίων, εὐλόγως πιστεύεται ὅτι θὰ ἀποτελέσῃ στερεὸν θεμέλιον διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῶν συναλλακτικῶν σχέσεων καὶ θὰ δημιουργήσῃ ἀτμόσφαιραν εὐσταθείας καὶ μείζονος ἐμπιστοσύνης διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἀνάρρωσιν τῆς Χώρας.

Εἰς τὸν κύκλον τῶν μέτρων τῶν ἀποβλεπόντων εἰς τὴν πραγμάτωσιν τοῦ ὡς ἄνω σκοποῦ ἀνήκει καὶ τὸ ὑπαβαλλόμενον σχέδιον νόμου «περὶ ἐπιβολῆς, ἀναστολῆς καὶ διαρρυθμίσεως ἐνίων φορολογιῶν» διὰ τοῦ ὁποίου ἐπέρχονται οὐσιώδεις μεταβολαὶ εἰς ὡρισμένας τῶν ἐν ἰσχύϊ φορολογιῶν, πρὸς τούτοις δὲ λαμβάνεται πρόνοια πρὸς ἐκκαθάρισιν τῶν ὑποχρεώσεων καὶ ὀφειλῶν, ὅσαι προέκυψαν ὑπὸ τὸ κράτος τοῦ πληθωρισμοῦ καὶ τῆς ἀναρχίας.

Εἰδικώτερον αἱ ἐπερχόμεναι διὰ τοῦ ἐν λόγῳ σχεδίου νόμου μεταβολαὶ καὶ διαρρυθμίσεις εἰς τὴν φορολογικὴν νομοθεσίαν ἔχουσιν ὡς ἑξῆς :

Κ ε φ ά λ α ι ο ν Α'. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου τούτου ἐπιβάλλεται ἐτήσιος στρεμματικὸς φόρος εἰς χρῆμα ἐπὶ τοῦ δικαιώματος καλλιεργείας καὶ ἐν γένει ἐκμεταλλεύσεως τῶν γαιῶν, ἐξαιρέσει τῶν δασῶν, καπνοφυτειῶν, σταφιδαμπέλων καὶ ἐλαιοτόπων.

Ὡς εἶναι γνωστόν, ὁ στρεμματικὸς φόρος εἶναι ὁ ἐπιστημονικῶς ὀρθότερος καὶ ὁ μᾶλλον δίκαιος ἐξ ὅλων τῶν συστημάτων γεωργικοῦ φόρου. Ὡς ὁ ἐπιβάλλεται ὁ φόρος οὗτος διὰ τοῦ ὑπὸ κρίσιν νομοσχεδίου, μὲ ποσὰ κατὰ στρέμμα σχεδὸν ἀνεπαίσθητα καὶ εὐχερῶς καταβλητέα ἐκ τοῦ πραγματοποιουμένου ἐτησίου γεωργικοῦ εἰσοδήματος, δὲν δύναται ἢ νὰ εἶναι ἰδιαιτέρως εὐπρόσδεκτος μεταξὺ τῶν παραγωγῶν, ὑπὸ τῶν ἀναγκῶν τῶν ὁποίων ἄλλωστε προορίζεται τὸ ἐκ τοῦ φόρου τούτου ἔσοδον. Δέον νὰ τονισθῇ πρὸς τούτοις ὅτι διὰ τοῦ νομοσχεδίου λαμβάνεται πᾶσα φροντὶς διὰ τὴν ἀκριβοδικαίαν κατάταξιν τῶν γαιῶν εἰς κατηγορίας μὲ διάφορον φορολογικὸν συντελεστὴν καθ' ἑκάστην τούτων, ὥστε νὰ πληρῶνται ἐξ ὁλοκλήρου οἱ ὅροι τῆς ἀναλόγου ἐπιβαρύνσεως ἑκάστου φορολογουμένου παραγωγοῦ ἐν τῷ μέτρῳ τῶν οἰκονομικῶν αὐτοῦ δυνατοτήτων.

Κ ε φ ά λ α ι ο ν Β'. Συνεπείᾳ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἐπιβολῆς ἐνιαίου στρεμματικοῦ φόρου, καταργοῦνται διὰ τοῦ ἄρθρου 10 τοῦ νομοσχεδίου οἱ κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς ἐπιβληθέντες ἐπαχθεῖς γεωργικοὶ φόροι καὶ παρακρατήματα εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα. Ὡσαύτως καταργοῦνται καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις τῶν φορολογιῶν τούτων, παραγραφομένης καὶ πάσης σχετικῆς πρὸς τὸ Δημόσιον ὀφειλῆς. Εἰς τὴν κατάργησιν καὶ παραγραφὴν ταύτην περιελήφθησαν καὶ αἱ ἐκκρεμεῖς ὑποθέσεις καὶ ὀφειλαὶ ἐπὶ τῆς εἰς εἶδος φορολογίας τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων 1942—43 καὶ 1943—44, ἐξαιρέσει τῶν ἐν γένει ὑποχρεώσεων τῶν ἐνοικιαστῶν τοῦ φόρου τούτου καὶ τῶν ἐκμεταλλευτῶν ἐλαιοτριβείων, καθόσον αὗται προέκυψαν ἐξ εἰσπραχθέντος ὑπὸ τῶν ἐνοικιαστῶν ἢ παρακατατεθέντος πρὸς φύλαξιν εἰς τὰ ἐλαιοτριβεῖα εἰς εἶδος φόρου. Πρόκειται δηλονότι περὶ ποσοτήτων ἐλαίου, ὅπερ ἐκαρπώθησαν οἱ ἀνωτέρω ἐνοικιασταὶ καὶ ἐλαιοτριβεῖς καὶ διὰ τὸ ὁποῖον δέον νὰ διατηρηθῶσιν εἰς τὸ ἀκέραιον αἱ πρὸς τὸ Δημόσιον ὑποχρεώσεις καὶ εὐθῦναι αὐτῶν. Λαμβάνεται οὐχ ἧττον πρόνοια διὰ τὴν εἰς χρῆμα μετατροπὴν τῶν ἐν λόγῳ εἰς εἶδος ὑποχρεώσεων, ἐφ' ὅσον τὸ ἔλαιον δὲν ὑρίσταται πλέον εἰς χεῖρας τῶν ὑποχρέων, ὡς καὶ διὰ τὴν μείωσιν ἢ διαγραφὴν τῶν ὡς ἄνω ὑποχρεώσεων ἐν περιπτώσει ἀποδεδειγμένης ὁλικῆς ἢ μερικῆς ἀπωλείας τοῦ ἐλαίου συνεπείᾳ διαρπαγῆς, δηώσεως ἢ ἄλλων λόγων ἀνωτέρας βίας.

Κ ε φ ά λ α ι ο ν Γ'. Διὰ τοῦ ἄρθρου 11 τοῦ νομοσχεδίου ἀναστέλλεται κατὰ τὴν τρέχουσαν φορολογικὴν περίοδον 1945—46 ἡ φορολογία τῶν ἐν τῷ Κράτει διαιτωμένων ζώων, ἵνα ἀνακουφισθῶσιν οἱ κτηνοτρόφοι ἐκ τῶν πλημμάτων, τὰ ὁποῖα ὑπέστησαν κατὰ τὴν περίοδον τῆς ἐχθρικῆς κατοχῆς καὶ τῶν ἐμφύλιων ἐρίδων καὶ παρασχεθῇ εἰς τούτους ὁ ἀναγκαῖος χρόνος νὰ ἀσχοληθῶσιν ἀπερίσπαστοι εἰς τὴν περισυλλογὴν καὶ περαιτέρω ἀνάπτυξιν τοῦ κτηνοτροφικοῦ πλούτου τῆς Χώρας.

Λοιπὸν πρὸς τὴν ἀναστολὴν ταύτην τῆς φορολογίας προβλέπεται ἀπὸ τοῦδε ὁλοσχερὴς κατάργησις τοῦ ὑφισταμένου φόρου ἐπὶ τῶν μονόπλων, καθόσον ταῦτα συγκαταλέγονται κατὰ κανόνα μεταξὺ τῶν παραγωγικῶν μέσων τῆς κυρίως γεωργικῆς ἐκμεταλλεύσεως καὶ κατ' ἀκολουθίαν τὸ ἐκ τῆς ἐργασίας αὐτῶν εἰσόδημα δὲν εἶναι ὀρθὸν νὰ ὑπόκειται εἰς ἴδιον φόρον, ἐφ' ὅσον ἐμπεριέχεται εἰς τὸ φορολογούμενον εἰσόδημα ἐκ τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς.

Ἐξ ἄλλου διὰ τοῦ ἄρθρου 12 ἐπιβάλλεται ἀπὸ 1 Ἰουλίου 1945 φόρος ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ζώων ἴσος πρὸς τὸν ἐπιβαλλόμενον ἐπὶ τῶν διαιτωμένων ἐν τῷ Κράτει ζώων, ὅπερ ἐκρίθη ὀρθὸν καὶ σκόπιμον, καθόσον ἄλλως ἡ ἐγχώριος κτηνοτροφία θὰ εὑρίσκετο εἰς μειονεκτικὴν θέσιν ἐναντι τῆς εἰσαγωγῆς σφαγίων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ.

Κεφάλαιον Δ'. Πρὸς ἔκφρασιν μικροῦ δείγματος τοῦ ὀφειλομένου σεβασμοῦ καὶ τῆς εὐγνωμοσύνης τοῦ Ἔθνους ἔναντι τῶν θυμάτων τῆς ἀγριότητος τῶν δυνάμεων κατοχῆς, τῶν πεσόντων ἐν τῇ ὀργανώσει καὶ τῇ ἐκδηλώσει τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἐναντίον τοῦ κατέχοντος τὴν Χώραν ἐχθροῦ, καθὼς καὶ ἐκείνων οἵτινες ἐθυσιάσθησαν ἐν τῇ διεξαγωγῇ του συμμαχικοῦ ἀγῶνος, καθιεροῦται διὰ τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νομοσχεδίου, προκειμένου περὶ τοῦ ὑπολογισμοῦ τῶν φόρων κληρονομίας κλπ. ἔκπτωσις δραχμῶν 1.000.000 δι' ἑκάστην κληρονομικὴν μερίδα, κληροδοσίαν ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεάν, ἐφ' ὅσον αὕτη περιῆλθεν εἰς πρόσωπα τῆς οἰκογενείας τῶν ὡς ἀνωτέρω θανόντων, τοὐτέστιν εἰς ἀνιόντας, κατιόντας καὶ συζύγους αὐτῶν. Ἡ αὐτὴ ἔκπτωσις δίκαιον ἐθεωρήθη νὰ παρασχεθῇ ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ προκειμένου περὶ τῶν κληρονομιῶν κλπ. τῶν θυμάτων τῶν ἐμφυλίων ἐρίδων ἐπὶ πολιτικῶν ἢ πολιτειακῶν φρονημάτων. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω περιπτώσεις, προκειμένης μεταβιβάσεως περιουσίας κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεὰν πρὸς ἀδελφοὺς τοῦ κληρονομουμένου ἢ δωρητοῦ, ὁρίζεται διὰ τοῦ σχεδίου νόμου, ὅτι ἐκπίπτεται ἐκ τῆς φορολογητέας περιουσίας, μένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν 250.000 δι' ἕκαστον κληρονόμον, κληροδόχον ἢ αἰτίᾳ θανάτου δωρεοδόχον.

Πρὸς τούτοις διὰ τοῦ ἄρθρου 14 προνοεῖται, ἵνα διὰ Β. Διατάγματος ρυθμισθῶσιν αἱ φορολογικαὶ ὑποχρεώσεις ἐπὶ περιουσιακῶν στοιχείων μεταβιβασθέντων ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944 καὶ ἐντεῦθεν κατὰ κληρονομίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα καὶ ἄτινα μετὰ τὴν τοιαύτην μεταβίβασιν καὶ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1945 ὑπέστησαν ὁλικὴν ἢ μερικὴν καταστροφὴν ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας κλπ.

Διὰ τῶν παραγράφων 2, 3 καὶ 4 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὁρίζεται ἀναστολὴ τῆς προθεσμίας παραγραφῆς τοῦ δικαιώματος τοῦ Δημοσίου διὰ τὴν φορολογίαν τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, ὑπαγωγὴ τῶν ὀφειλετῶν ἐκ τοιούτων φόρων εἰς τὰς αὐτὰς συνεπείας ὑπερημέρου πληρωμῆς, εἰς ἃς ὑπόκεινται καὶ οἱ ὀφειλέται ἐκ τῶν λοιπῶν φόρων καὶ ἐπέκτασις τοῦ δικαιώματος τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἵνα καὶ ἐπὶ δωρεῶν καὶ προικῶν καθιστᾷ ἁρμόδιον ἄλλον Οἰκον. Ἔφορον διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῶν δηλώσεων ὅπου ἐξ ὑφισταμένων δυσχερειῶν δὲν εἶναι ἐφικτὴ ἡ ἐπίδοσις των εἰς τὸν ἐκ τοῦ νόμου ἁρμόδιον Ἔφορον.

Κεφάλαιον Ε'. Διὰ τῶν διατάξεων τοῦ Κεφαλαίου τούτου διαρρυθμίζονται τὰ τέλη χαρτοσήμου ἐπὶ ἐνίων ἐγγράφων, προσαρμοζόμενα εἰς τὰς σημερινὰς οἰκονομικὰς συνθήκας, τιθεμένων καὶ εὐεργετικῶν τινων διατάξεων ἐπὶ εἰδικῶν περιπτώσεων, ἰδίᾳ δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐπὶ μεταγραφῶν τέλη χαρτοσήμου, ἅτινα περιορίζονται εἰς τὰ τέλη τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος.

Κεφάλαιον Στ'. Διὰ τῶν ἐν τῷ Κεφαλαίῳ τούτῳ ἄρθρων 19 καὶ 20 μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ ὁ φόρος μεταβιβάσεως ἀκινήτων καθὼς καὶ ἕτερα τινὰ δικαιώματα εἰσπραττόμενα κατὰ τὴν κατάρτισιν τῶν σχετικῶν συμβάσεων. Αἱ μειώσεις αὗται, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸν προορηθέντα περιορισμὸν τῶν τελῶν μεταγραφῆς εἰς τὰ τέλη χαρτοσήμου τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος καὶ τὴν δι' ἑτέρου σχεδίου νόμου, καταρτιζομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης, προβλεπομένην μείωσιν τῶν δικαιωμάτων τῶν συμβολαιογράφων καὶ φυλάκων μεταγραφῶν, ὑποβιβάζουσι τὸ κόστος τῆς μεταβιβάσεως ἀκινήτων ἀπὸ 30 ο)ο τῆς ἀξίας τοῦ μεταβιβαζομένου ἀκινήτου, ὅσον περίπου εἶναι σήμερον, εἰς 10 ο)ο. Ἐκ τῆς σημαντικῆς ταύτης μειώσεως τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν κτηματικῶν συναλλαγῶν, εὐλόγως ἀναμένεται ἡ ἀναζωογόνησις αὐτῶν καὶ ἡ ἔξοδος ἐκ τῆς παρατηρουμένης ἐπὶ τούτων κρίσεως.

Οὕτως ἔχουσιν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς αἱ διατάξεις τοῦ προκειμένου σχεδίου νόμου, ὅπερ λαμβάνω τὴν τιμὴν νὰ ὑποβάλω πρὸς τὴν Ὑμετέραν Μακαριότητα πρὸς ἔγκρισιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1945.

Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ

ΑΝΑΓΚ. ΝΟΜΟΣ ὑπ' ἀριθ. 323.

Περὶ ἐπιβολῆς, ἀναστολῆς καὶ διαρρυμίσεως ἐνίων φορολογιῶν.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν :

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Στρεμματικὸς φόρος.

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιβάλλεται καθ' ἕκαστον οἰκονομικὸν ἔτος στρεμματικὸς φόρος ἐπὶ τοῦ δικαιώματος καλλιεργείας καὶ ἐκμεταλλεύσεως ἐν γένει παντὸς εἴδους καλλιεργησίμων καὶ πεφυτευμένων γαιῶν.

2. Ἐξαιροῦνται τοῦ ἐπιβαλλομένου διὰ τοῦ παρόντος νόμου στρεμματικοῦ φόρου α) τὰ ὄαυη, β) αἱ καπνοφυτειαι, γ) αἱ σταφιδαμπελοι καὶ δ) οἱ ἐλαιότοποι ἐφ' ὅσον τὸ ἐσαφὲς αὐτῶν ὅριον χρησιμοποιεῖται πρὸς καλλιέργειαν ἄλλων γεωργικῶν προϊόντων.

3. Θεωρεῖται καλλιεργήσιμος ἡ ἔκτασις καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον καλλιεργεῖται κατὰ τὸ ἔτος τῆς φορολογίας ἡ ἐκαλλιεργήθη ἀπαξ τουλάχιστον ἐντὸς τῆς προηγουμένης τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας τριετίας.

4. Θεωρεῖται πεφυτευμένη ἡ ἔκτασις καὶ ὑπόκειται εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον περιέχει ἐξ τουλαχίστον καρποφόρα δένδρα κατὰ στρέμμα. Αἱ γαιαι αἱ χρησιμοποιούμεναι πρὸς συστηματικὴν παραγωγὴν φυτωρίων μὴ καρποφορούντων, ὡς καὶ πρὸς παραγωγὴν ἀνθοκομικῶν προϊόντων διατιθεμένων εἰς τὸ ἐμπόριον, ὑπόκεινται εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου.

5. Αἱ βοσκήσιμοι γαῖαι καὶ τὰ λειβάδια ὑπόκεινται εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον διετέθησαν δι' ἐνοικιάσεως ἢ ἐχρησιμοποιήθησαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ νομέως αὐτῶν κατὰ τὸ ἔτος τῆς φορολογίας ἢ ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον κτηνοτροφικὴν περίοδον κατὰ τὴν προηγουμένην τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας τριετίαν.

Ἄρθρον 2.

1. Ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον στρεμματικοῦ φόρου εἶναι ὁ κατὰ τὴν 1 Μαΐου τοῦ ἔτους τῆς φορολογίας κύριος τῶν γαιῶν, ἐφ' ὅσον αὐτοκαλλιεργεῖ ταύτας. Ἐν περιπτώσει ἀμφισβητήσεως ἢ ἀγνοίας ὡς πρὸς τὴν κυριότητα, ὑπόχρεως, ὑπὸ τὴν αὐτὴν προϋπόθεσιν, εἶναι ὁ ἔχων τὴν νομὴν τῶν γαιῶν.

2. Ἐπὶ ἐμφυτεύσεως, ἐπιφανείας καὶ ἐπικαρπίας ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ φόρου εἶναι, κατὰ περίπτωσιν, ὁ ἐμφυτευτής, ὁ ἐπιφανειοῦχος ἢ ὁ ἐπικαρπωτὴς ἢ ὁ εἰς ὃν μετεβιβάσθη

ή ἐνάσκησις τοῦ δικαιώματος τῆς ἐπικαρπίας, ἐφ' ὅσον ὡσαύτως αὐτοκαλλιεργεῖ τὰς ἐφ' ὧν ἔχει τὸ δικαίωμα γαίας.

3. Ἐπὶ ἐκμισθουμένων ἢ ὁπωσδήποτε ἄλλως παραχωρουμένων πρὸς ἐκμετάλλευσιν γαιῶν, ἐπ' ἀνταλλάγματι ἢ ἄνευ ἀνταλλάγματος, ὑπόχρεως εἰς καταβολὴν τοῦ στρεμματικοῦ φόρου εἶναι ὁ μισθωτὴς ἢ ὑπομισθωτὴς καὶ ἐν γένει ὁ ἔχων τὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν γαιῶν καλλιεργητὴς αὐτῶν.

4. Ἐὰν ὁ ὑπόχρεως εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον ἀπεβίωσε μετὰ τὴν 31 Ἀπριλίου, οἱ κληρονόμοι αὐτοῦ ὑπέχουσιν ἀλληλέγγυον ὑποχρέωσιν πρὸς καταβολὴν τοῦ φόρου, δι' ὃν ἐζημιοῦτο ὁ ἀποβιώσας.

Ἄρθρον 3.

1. Ἀπαλλάσσονται τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στρεμματικοῦ φόρου :

α') Τὸ Δημόσιον.

β') Οἱ Δῆμοι καὶ αἱ Κοινότητες.

γ') Αἱ δημόσιαι, δημοσιοκτήρητοι, ὡς καὶ αἱ ὑπὸ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν κοινῆς ὠφελείας συντηρούμεναι γεωργικαὶ σχολαὶ διὰ τὰ ἰδιόκτητα ἀγροτικὰ των κτήματα.

δ') Αἱ ἀγροτικαὶ φυλακαὶ διὰ τὰ ἰδιόκτητα ἀγροτικὰ των κτήματα.

ε') Τὰ ἀγροτικὰ ὀρφανοτροφεῖα διὰ τὰ ἰδιόκτητα ἀγροτικὰ των κτήματα.

στ') Οἱ ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Κράτους ἐγκατασταθέντες καὶ ἐγκατασταθησόμενοι εἰς παραμεθορίους συνοικισμοὺς καλλιεργηταὶ διὰ τὰς παραχωρηθείσας καὶ παραχωρουμένας εἰς αὐτοὺς παραμεθορίους γαίας.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν δύναται νὰ ὁρίζωνται καὶ ἕτεραι ἀπαλλαγαὶ νομικῶν προσώπων δημοσίου δικαίου ἢ κοινῆς ὠφελείας ἀπὸ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 4.

1. Πρὸς ἐπιβολὴν τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στρεμματικοῦ φόρου αἱ ὑποκείμεναι εἰς τοῦτον γαῖαι διακρίνονται εἰς πέντε κατηγορίας ἐμφαινομένας διὰ τῶν στοιχείων Α', Β', Γ', Δ' καὶ Ε'.

2. Ὁ φόρος ὁρίζεται κατὰ στρέμμα διάφορος καθ' ἑκάστην τῶν ἀνωτέρω κατηγοριῶν ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ γαιῶν τῆς Α' κατηγορίας εἰς δραχμὰς πεντήκοντα (50).

Ἐπὶ γαιῶν τῆς Β' κατηγορίας εἰς δραχμὰς τεσσαράκοντα (40).

Ἐπὶ γαιῶν τῆς Γ' κατηγορίας εἰς δραχμὰς τριάκοντα (30).

Ἐπὶ γαιῶν τῆς Δ' κατηγορίας εἰς δραχμὰς εἴκοσι (20).

Ἐπὶ γαιῶν τῆς Ε' κατηγορίας εἰς δραχμὰς δέκα (10).

3. Ὁ φόρος τῆς προηγουμένης παραγράφου δὲν ποσοστιζόμενται δι' οὐδενὸς προσθέτου ποσοστοῦ κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις, οὐδὲ δι' ἄλλου τινὸς προσθέτου φόρου ὑπὲρ οἱουδήποτε σκοποῦ, γενικοῦ ἢ τοπικοῦ.

4. Καλλιεργήσιμοι γαῖαι οὖσαι ἐν ταὐτῷ καὶ πεφυτευμέναι, ὡς περιέχουσαι ἓξ ἢ περισσότερα καρποφόρα δένδρα κατὰ στρέμμα, ὑπόκεινται εἰς ἐνιαῖον φόρον, τῆς διπλῆς χρησιμότητος αὐτῶν λαμβανομένης ὑπ' ὄψιν ἐν τῇ κατατάξει των εἰς τὴν οἰκείαν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κατηγορίαν.

5. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ κύριος ἢ ἐκμεταλλευτὴς τῶν γαιῶν δὲν εἶναι καὶ κύριος ἢ ἐκμεταλλευτὴς τῶν ἐπὶ τούτων δένδρων ἢ φυτειῶν, ὁ φόρος ἐπιμερίζεται κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τοῦ ὑποχρέου διὰ τὰς καλλιεργησίμους γαίας καὶ τοῦ ὑποχρέου διὰ τὰ ἐπ' αὐτῶν δένδρα ἢ τὰς φυτείας, ἐκτὸς ἂν αἱ γαῖαι δὲν ἐκαλλιεργήθησαν κατὰ τὸ ἔτος τῆς φορολογίας ἢ τὴν πρὸ τούτου τριετίαν, ὁπότε ὑπόχρεως εἰς φόρον εἶναι μόνον ὁ κύριος ἢ ἐκμεταλλευτὴς τῶν δένδρων ἢ φυτειῶν.

6. Κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν, καλλιεργήσιμοι γαῖαι, ὡς καὶ βοσκήσιμοι γαῖαι ἢ λειβάδια, περιέχουσαι οἱονδήποτε ἀριθμὸν δένδρων, ὑπόκεινται εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου, ἀσχέτως τοῦ χαρακτηρισμοῦ αὐτῶν ὡς πεφυτευμένων ἢ μή.

Ἄρθρον 5.

1. Διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐνεργεῖται κατάταξις τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦ παρόντος νόμου γαιῶν εἰς τὰς κατηγορίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου 3. Διὰ τὴν κατάταξιν ταύτην λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ θέσις τῶν γαιῶν καὶ ἡ ἀπόστασις των ἐκ τῶν κέντρων καταναλώσεως τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἡ ποιότης τοῦ ἐδάφους, ἡ εἰς ἀριθμὸν στρεμμάτων ἔκτασις τῶν γαιῶν ἑκάστου ὑποχρέου, τὰ διατιθέμενα πρὸς καλλιέργειαν αὐτῶν μέσα καὶ τὸ εἶδος τῶν παραγομένων προϊόντων.

2. Ὡσαύτως διὰ κοινῶν ἀποφάσεων τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας δύναται νὰ προστίθενται νέαι κατηγορίαι γαιῶν εἰς τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ 3 τοῦ παρόντος διαζομένας ἢ νὰ μειῶται ὁ ἀριθμὸς τούτων, νὰ καθορίζωνται δὲ τὰ ποσὰ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου τῶν νέων κατηγοριῶν ἢ νὰ μεταβάλλωνται τὰ ἰσχύοντα τοιαῦτα.

Ἄρθρον 6.

Ἐκ τοῦ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στρεμματικοῦ φόρου ἀποδίδεται α') ποσοστὸν δέκα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (10 0/0) αὐτοῦ ὑπὲρ τῶν οἰκείων Δήμων καὶ Κοινοτήτων, β') ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 0/0) αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἀγροφυλακῆς, γ') ποσοστὸν πέντε ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (5 0/0) αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας καὶ Δασῶν. Τὰ ποσοστὰ ταῦτα ἀποδίδονται κατὰ τὰς ἰσχυούσας διατάξεις περὶ ἀποδόσεως τῶν εἰσπραττομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὑπὲρ τρίτων ἐσόδων.

Ἄρθρον 7.

1. Ὁ κατὰ τὸν παρόντα νόμον στρεμματικὸς φόρος βεβαιοῦται ἐπὶ τῇ βάσει ἀπογραφικῶν πινάκων τῶν ὑποκειμένων εἰς τὸν φόρον τοῦτον καλλιεργησίμων καὶ πεφυτευμένων γαιῶν. Διὰ τῶν ἀπογραφικῶν τούτων πινάκων προσδιορίζονται οἱ ὑπόχρεοι εἰς τὸν στρεμματικὸν φόρον, ἡ εἰς στρέμματα ἔκτασις τῶν γαιῶν αὐτῶν καὶ ἡ κατηγορία εἰς ἣν ἀνήκει ἑκάστη τούτων, καθορίζεται δὲ τὸ ποσὸν τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ ἑκάστου ὑποχρέου φόρου.

2. Καθ' ἣν περίπτωσιν ὁ προκύπτων εἰς βάρος τοῦ ὑποχρέου στρεμματικὸς φόρος δὲν ὑπερβαίνει ἐν συνόλῳ τὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150) δραχμάς, δὲν ἐνεργεῖται βεβαίωσις τοῦ ποσοῦ τούτου.

3. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσονται τὰ τῆς συστάσεως Ἐπιτροπῶν πρὸς κατάρτισιν τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων, τὰ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν, τὰ τῆς ὑποβολῆς ἐνστάσεων ἐκ μέρους τῶν φορολογουμένων, ὡς καὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου καὶ παντὸς τρίτου διὰ παράλειψιν ἐγγραφῆς ἢ ἐσφαλμένην ἐγγραφὴν ὑποχρέου, τὰ τῆς ἐκδικάσεως τῶν ἐνστάσεων καὶ τῆς ὁριστικοποιήσεως τῶν ἀπογραφικῶν πινάκων, ὁριζομένων καὶ τῶν προθεσμιῶν τῆς ἐν γένει διαδικασίας βεβαιώσεως τοῦ φόρου, τὰ τῶν ἀμοιβῶν, ἀποζημιώσεων καὶ ὁδοιπορικῶν ἐξόδων τῶν μελῶν τῶν συνιστωμένων Ἐπιτροπῶν, τῶν ἀσκούντων τὸν ἔλεγχον ἢ ἐποπτείαν καὶ ἐν γένει τῶν ἀσχολουμένων ἐπὶ τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου δημοσίων ὑπαλλήλων, ὡς

καὶ τὰ δικαιώματα ἐπιδόσεως προσκλήσεων, ἀποφάσεων καὶ ἄλλων ἐγγράφων τῆς φορολογίας ταύτης.

4. Ὡσαύτως διὰ Β. Διαταγμάτων, ὁμοίως ἐκδιδομένων, κανονισθήσονται τὰ τῆς συντάξεως χρηματικῶν καταλόγων βεβαιώσεως τοῦ στρεμματικοῦ φόρου καὶ τῆς χρονικῆς ἰσχύος αὐτῶν, δυναμένης νὰ ὁρίζηται ἐπὶ πλείονα τοῦ ἑνὸς οἰκονομικὰ ἔτη, αἱ προθεσμίαι καταβολῆς τοῦ φόρου, ἐφ' ἅπαξ ἢ εἰς δόσεις, ἐπιτρεπομένου καὶ τοῦ καταλογισμοῦ προσαυξήσεων εἰς βάρος τῶν καθυστερούντων, ἔτι δὲ καὶ τοῦ καταλογισμοῦ προσαυξήσεως τοῦ φόρου εἰς βάρος παντὸς ἀδικαιολογήτως ἐγκαταλείποντος ἀκαλλιεργήτους τὰς γαίας αὐτοῦ καὶ τέλος πάντα τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν ἐν γένει διαδικασίαν βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ στρεμματικοῦ φόρου ὡς καὶ πᾶσα λεπτομέρεια ἀναγκαία πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 8.

1. Αἱ δημόσιαι, δημοτικαὶ καὶ κοινοτικαὶ ἀρχαί, τὰ ὄργανα τῆς Ἀστυνομίας, αἱ γεωργικαὶ ὀργανώσεις καὶ ἐν γένει πᾶν πρόσωπον καλούμενον ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ ἐντεταλμένου δημοσίου ὀργάνου ἢ Ἐπιτροπῆς, ὑποχρεοῦνται νὰ παρέχωσιν αὐτοῖς οἱανδήποτε αἰτουμένην πληροφορίαν ἢ ἔγγραφον στοιχεῖον καὶ ἐν γένει νὰ συντρέχωσιν εἰς τὸ ἔργον αὐτῶν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νόμου. Εἰς τοὺς ἀρνουμένους ἢ ἀμελοῦντας νὰ συμμορφωθῶσι πρὸς τὰς ἐν τῇ παρούσῃ παραγράφῳ ὁριζομένας ὑποχρεώσεις των ἐπιβάλλεται διὰ πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 5.000.

2. Εἰς τὸ αὐτὸ πρόστιμον, ὁμοίως ἐπιβαλλόμενον, ὑπόκεινται τὰ μέλη Ἐπιτροπῶν συνιστωμένων πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου διὰ πᾶσαν ἀμέλειαν, παράλειψιν ἢ ὑπέρβασιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν ἢ δι' ἄρνησιν συμμετοχῆς εἰς τὴν Ἐπιτροπήν.

3. Κατὰ τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου πράξεων ἐπιβολῆς προστίμου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιτρέπεται προσφυγὴ ἐνώπιον τοῦ Διοικητικοῦ Δικαστηρίου τῶν φορολογικῶν παραβάσεων, ἐπιδιδομένη πρὸς τὸν ἐκδόντα τὴν πρᾶξιν Οἰκονομικὸν Ἔφορον ἐντὸς μηνιαίας προθεσμίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως αὐτῆς καὶ ἐκδικαζομένη κατὰ τὴν ἰσχύουσαν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου τούτου διαδικασίαν.

Ἄρθρον 9.

1. Ἅπασα ἡ κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαδικασία ἐπὶ τοῦ στρεμματικοῦ φόρου εἶναι ἀτελής. Εἰδικώτερον αἱ ἐκδιδόμεναι ὑπὸ πάσης ἀρχῆς πιστοποιήσεις ἢ ἀντίγραφα πρὸς χρησιμοποίησιν ἐπὶ τῆς φορολογίας ταύτης δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου, αἱ δὲ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ νόμου προβλεπόμεναι αἰτήσεις καὶ τὰ ἔνδικα μέσα ἐν γένει ἀπαλλάσσονται καὶ τῆς καταβολῆς ἐνσήμων ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ἢ οἱουδήποτε ἑτέρου ταμείου, ἱδρύματος ἢ σκοποῦ.

2. Ὁ Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐγκρίνει, προσδιορίζει καὶ ἐντέλλεται πᾶσαν δαπάνην κριθησομένην ὑπ' αὐτοῦ ἀναγκαίαν πρὸς ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος νόμου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Γεωργικοὶ φόροι παρελθόντων οἰκονομικῶν ἐτῶν.

Ἄρθρον 10.

1. Ὁ νόμος 231)1943 «περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» ὡς καὶ ὁ νόμος 1469)1944 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ ὑπ' ἀριθ. 231)1943 νόμου περὶ φορολογίας τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς» καταργοῦνται.

2. Πᾶσα ὀφειλὴ ἐκ φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς ἢ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἢ ὑποχρεωτικῆς ἐξαγορᾶς ἢ ἐναποθηκεύσεως εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα ἢ ἐκ προστίμου κατὰ τοὺς καταργουμένους διὰ τῆς προηγουμένης παραγράφου νόμους ἢ προϊσχύσαντας τούτων, ὡς καὶ πᾶσα ὀφειλὴ ἐκ φόρου ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ τῶν ἐλαιῶν ἢ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος ἐκ τούτων, εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα, ἢ ἐκ προστίμου κατὰ τὰ Ν. Διατάγματα 1554)1942, 1602)1942 καὶ 2000)1942, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν, λογίζεται παραγεγραμμένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

3. Ἐφεξῆς οὐδεμία ἐνεργεῖται βεβαίωσις φόρου γεωργικῆς παραγωγῆς ὡς καὶ φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν ἢ ὑποχρεωτικοῦ παρακρατήματος εἰς εἶδος ἢ εἰς χρῆμα ἢ προστίμου κατὰ τοὺς ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 2 μνημονευομένους νόμους, πᾶσαι δὲ αἱ ὑπάρχουσαι ἐκκρεμεῖς σχετικαὶ ὑποθέσεις, εἰς οἱονδήποτε στάδιον καὶ ἂν εὑρίσκωνται, καταργοῦνται.

4. Κατ' ἐξαίρεσιν αἱ εἰς εἶδος ὑποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῶν φορολογικῶν περιόδων 1942—43 καὶ 1943—44 δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραγραφήν. Ὡσαύτως δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν παραγραφὴν ταύτην αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἰδιοκτητῶν καὶ ἐκμεταλλευτῶν ἐλαιοτριβείων ἐν γένει αἱ προερχόμεναι ἐκ παρακατατεθειμένων παρ' αὐτοῖς πρὸς φύλαξιν ποσοτήτων φόρου καὶ παρακρατήματος εἰς εἶδος ἐπὶ τοῦ ἐλαίου καὶ ἐλαιῶν τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω φορολογικῶν περιόδων εἴτε ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Δημοσίου, ἐν περιπτώσει βεβαιώσεως καὶ εἰσπράξεως τοῦ φόρου δι' αὐτεπιστασίας, εἴτε ὑπὸ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἐν περιπτώσει ἐνοικιάσεως.

5. Διὰ Β. Διαταγμάτων, ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς χρῆμα μετατροπὴ τῶν κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ὑποχρεώσεων εἰς εἶδος τῶν ἐνοικιαστῶν φόρου ἐλαίου κλπ. καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ ἐκμεταλλευτῶν ἐλαιοτριβείων, ἐπὶ τῇ βάσει καθοριζομένης διὰ τῶν αὐτῶν Β. Διαταγμάτων τιμῆς τοῦ ἐλαίου, ὡς καὶ ὁ ποσοτικὸς περιορισμὸς ἢ ἡ ὁλοσχερὴς διαγραφὴ τῶν ὑποχρεώσεων τούτων, εἰς ἃς περιπτώσεις ἀποδεικνύεται ὅτι τὸ προϊὸν τοῦ εἰς εἶδος φόρου καὶ παρακρατήματος ἀπωλέσθη, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, συνεπείᾳ διασπαγῆς, ἐγκώσεως ἢ ἄλλων λόγων ἀνωτέρας βίας.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'.

Φορολογία τῶν ἐν τῷ Κράτει διαιτωμένων ζώων.

Ἄρθρον 11.

1. Ὁ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 2165)1943 φόρος κατὰ κεφαλὴν ἐπὶ τῶν ἐν τῷ Κράτει ἐνδιαιτωμένων ζώων καταργεῖται ἀπὸ τῆς τρεχούσης φορολογικῆς περιόδου 1945—1946 μόνον ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἵππους, ὄνους καὶ ἡμιόνους.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ κατὰ τὸ ὡς ἄνω Ν. Διάταγμα 2165)1943 φόρου ἐπὶ τῶν λοιπῶν ὑποκειμένων εἰς τοῦτον ζώων ἀναστέλλεται κατὰ τὴν τρέχουσαν φορολογικὴν περίοδον 1945—1946.

Ὁ καταλογισθεὶς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος φόρος τῆς φορολογικῆς περιόδου ταύτης δὲν ἐπιστρέφεται.

Ἄρθρον 12.

1. Ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ ὀφαγίων καταβάλλεται ἐν τοῖς τελωνείοις φόρος κατὰ κεφαλὴν ἴσος πρὸς τὸν ἑκάστοτε κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα 2165)1943 φόρον ἐπὶ τῶν διαιτωμένων ἐν τῷ Κράτει ζώων.

2. Ὁ αὐτὸς φόρος καταβάλλεται ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων αἰγοπροβάτων, χοίρων, βοῶν, ἀγελάδων καὶ βουβάλων τῶν προοριζομένων πρὸς ἐκμετάλλευσιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ. Τὰ ζῶα ταῦτα ὑπόκεινται περαιτέρω εἰς τὸν φόρον τοῦ Ν. Διατάγματος 2165)1943 ἀπὸ τῆς φορολογικῆς περιόδου τῆς ἑπομένης τῆς φορολογικῆς περιόδου κατ' ἣν εἰσήχθησαν ἐν Ἑλλάδι.

3. Ἐπὶ τῶν εἰσαγομένων πρὸς διαχείρισιν ἢ παραθερισμὸν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ποιμνίων ἐξακολουθεῖ ἰσχύουσα ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου γ' τῆς παραγράφου 3 τοῦ Ν. Διατάγματος 2165/1943.

4. Ἡ ἰσχὺς τῶν παραγράφων 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τὴν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἀναστολήν, ἄρχεται ἀπὸ τῆς 1 Ἰουλίου 1945.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.

Φορολογία κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν.

Ἄρθρον 13.

1. Διὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ φόρου κληρονομιῶν καὶ δωρεῶν ἐκπίπτεται ἐξ ἑκάστης κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ μερίδος ἐκ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου, παραμένον ἀφορολόγητον, ποσὸν δραχμῶν 1.000.000 ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ δωρεὰν αἰτίᾳ θανάτου μεταβίβασις ἐγένετο εἰς ἀνιόντας, κατιόντας καὶ συζύγους κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 καὶ ἐντεῦθεν χρόνον: α') συνεπείᾳ θανάτου τοῦ κληρονομηθέντος ἢ δωρητοῦ αἰτίᾳ θανάτου, προξενηθέντος ὑπὸ τῶν δυνάμεων τοῦ κατέχοντος τὴν χώραν ἐχθροῦ ἢ β') συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος κατὰ τὴν περίοδον τῆς ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ κατοχῆς τῆς χώρας, ὡς καὶ μετ' αὐτὴν μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1945, ἐκ λόγων ἀναγομένων εἰς τὰς ἐμφυλίους ἔριδας ἐπὶ πολιτικῶν ἢ πολιτειακῶν φρονημάτων ἢ τὸν τρόπον τῆς ὀργανώσεως καὶ ἐκδηλώσεως τῆς ἐθνικῆς ἀντιστάσεως ἢ γ') συνεπείᾳ θανάτου ἐν τε τῇ ἡμεδαπῇ ἢ τῇ ἀλλοδαπῇ ἐπελθόντος ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συμμαχικοῦ ἀγῶνος καὶ ἐφ' ὅσον ὁ ἀποβιώσας ἦτο Ἕλλην ὑπήκοος ἢ ὑπήκοος συμμάχου ἢ οὐδετέρου κράτους ἢ δ') συνεπείᾳ θανάτου ἐπελθόντος ἕνεκα κακώσεων (τραυμάτων, κακουχιῶν κλπ.) προξενηθεισῶν ἐκ τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ γ' ἀναφερομένων λόγων καὶ ἐφ' ὅσον ὁ θάνατος ἐπῆλθεν ἐντὸς ἔτους ἀφ' ἧς ἔλαβον χώραν τὰ ὡς ἄνω περιστατικά.

2. Εἰς πάσας τὰς ἀνωτέρω ὑπὸ στοιχεῖα α' ἕως δ' περιπτώσεις, ἐφ' ὅσον ἡ κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν ἢ δωρεὰν αἰτίᾳ θανάτου μεταβίβασις ἐγένετο εἰς ἀδελφὸν τοῦ κληρονομηθέντος ἢ δωρητοῦ αἰτίᾳ θανάτου, ἐκπίπτεται ἐξ ἑκάστης κληρονομικῆς μερίδος ἢ κληροδοσίας ἢ μερίδος ἐκ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου ὡς ἀφορολόγητον ποσὸν δραχμῶν 250.000. Τὰ κατὰ τὴν προηγουμένην καὶ τὴν παροῦσαν παράγραφον ποσὰ τῶν δραχμῶν 1.000.000 καὶ 250.000, προκειμένου περὶ ὑποθέσεων ὑποκειμένων εἰς φορολογίαν κατὰ τὸν ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι καὶ τῆς 10 Νοεμβρίου 1944 χρόνον, νοοῦνται εἰς ὑγιεῖς δραχμάς.

3. Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου περιστατικὰ δέον ν' ἀποδεικνύωνται διὰ προσαγωγῆς ὑπὸ τοῦ φορολογουμένου πιστοποιητικοῦ τῆς ἁρμοδίας στρατιωτικῆς ἢ ἀστυνομικῆς ἀρχῆς, ἐν ἀδυναμίᾳ δὲ προσαγωγῆς τοιούτου πιστοποιητικοῦ, διὰ παντὸς νομίμου μέσου.

4. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ ὑποθέσεων δι' ἃς ἔχει βεβαιωθῇ καὶ ὀφείλεται κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ φόρος, ὅστις ἐκπίπτεται ἐπὶ τῇ αἰτήσει τοῦ φορολογουμένου ὑποβαλλομένῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐντὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ἄρθρον 14.

1. Διὰ φορολογουμένους εἰς οὓς μετεβιβάσθησαν ἀπὸ 11 Νοεμβρίου 1944, καὶ ἐντεῦθεν κατὰ κληρονομίαν, κληροδοσίαν, δωρεὰν ἢ προῖκα περιουσιακὰ στοιχεῖα, ἅτινα μετὰ τὴν τοιαύτην μεταβίβασιν καὶ μέχρι τῆς 31 Μαρτίου 1945 ὑπέστησαν ὑποδεδειγμένως ὁλικὴν ἢ μερικὴν ζημίαν ἐκ πολεμικῆς ἐνεργείας ἢ ἐκ τινος τῶν ἐν ἐδαφίῳ β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ παρόντος λόγων, δύνανται διὰ Β. Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν νὰ ὁρίζηται ἀνάλογος πρὸς τὴν ζημίαν ἣν ὑπέστησαν μείωσις τοῦ ἐνεργητικοῦ. Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει ὁρισθῇ ὁ τρόπος τῆς μειώσεως τοῦ ἐνεργητικοῦ, ἡ καθορίζουσα τὸ μειωτέον ποσὸν ἀρχὴ ἢ ὑπηρεσία, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια ἡ προθεσμία σχετιζομένη μὲ τὴν ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῆς παρούσης παραγράφου.

2. Ὁ ἀπὸ τῆς 1 Σεπτεμβρίου 1941 μέχρι τέλους Δεκεμβρίου 1944 χρόνος θεωρεῖται ὡς χρόνος ἀναστολῆς τῆς ὑπὸ τῶν περὶ φορολογίας τῶν κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν νόμων ὁριζομένης προθεσμίας διὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς κατὰ τὸν 1641/1919 νόμον πράξεως τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου, παρατεινομένης ἐν πάσῃ περιπτώσει τῆς προθεσμίας ταύτης μέχρι συμπληρώσεως ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

3. Τὸ εἰς τὴν παράγραφον 2 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Νόμου 1110/1944 ἐδάφιον α' διαγράφεται, τὰ δ' ἑξῆς ἐδάφια β', γ' καὶ δ' τῆς αὐτῆς παραγράφου λαμβάνουσι τὰ στοιχεῖα α', β' καὶ γ'.

4. Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 6 τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 1641/1919, ὡς προσετέθη αὕτη διὰ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νομ. Διατάγματος 697/1941, ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ δωρεῶν καὶ προικῶν, ὅπου κατὰ τὰς κειμένας διατάξεις ἡ βεβαίωσις τοῦ ἐπὶ τούτων φόρου ἐνεργεῖται βάσει δηλώσεων.

5. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. Ε. 8833/1344 ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ἡ καθορίσασα τὸν κατὰ τὴν διάταξιν τῆς παραγράφου 3 τοῦ ἄρθρου 13 τοῦ νόμου 1641/1919, ὡς τὸ ἄρθρον τοῦτο ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ Νόμου 350/1943 ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου 1451/1944, συντελεστὴν ὑπερτιμήσεως διὰ τὸ πρῶτον δεκαήμερον Νοεμβρίου 1944.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος Κεφαλαίου εἰς ἃς προκειμένου περὶ ὑποθέσεων κληρονομιῶν, δωρεῶν καὶ προικῶν, γίνεται μνεία φόρου, ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ὅπου πρόκειται περὶ τελῶν ἐπὶ τοιούτων ὑποθέσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Νομοθεσία περὶ τελῶν χαρτοσήμου.

Ἄρθρον 15.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τὰ κατωθι ἔγγραφα ὑπόκεινται εἰς τὰ ὡς ἑπεται τέλη χαρτοσήμου.

1. Πᾶσα ἀναφορὰ ἰδιωτῶν, ἑταιρειῶν, σωματείων, ἑνώσεων, συνεταιρισμῶν καὶ συλλόγων διευθυνομένη πρὸς ἀρχήν τινα τοῦ Κράτους, δημοσίαν ἢ δημοτικὴν ἢ κοινοτικὴν ἢ ἐκκλησιαστικὴν καὶ εἰς ὀργανισμοὺς καὶ νομικὰ πρόσωπα ἐν γένει δημοσίου δικαίου (πλὴν τῶν εἰδικῶς ὑποδεδλημένων εἰς ἀνώτερον τέλος καὶ τῶν μὴ ὑποβαλλομένων εἰς τέλος) ..... δρ.	20
2. Πᾶσαι αἱ πρὸς τὰς δικαστικὰς ἀρχὰς αἰτήσεις αἱ μὴ εἰδικῶς ὑποδεδλημέναι εἰς τέλος ἀνώτερον .. »	20
3. Αἰτήσεις κοπῆς καπνοῦ ... ... »	50
4. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδείων ἀσκήσεως ἐπαγγέλματος οἰνοπνευματοποιῶν ἢ ποτοποιῶν . ... »	100
5. Αἰτήσεις χορηγήσεως ἀδειῶν μεταφορᾶς οἰνοπνεύματος ... ... »	50
6. Αἰτήσεις μετουσιώσεως καὶ ἀναμίξεως οἰνοπνεύματος μετ' οἴνου κλπ. ... ... »	50
7. Τὰ πρωτότυπα τῶν ἐκθέσεων χημικῶν ἀναλύσεων ἐνεργουμένων ἐν τῷ Γενικῷ Χημείῳ τοῦ Κράτους συνεπείᾳ αἰτήσεων ἰδιωτῶν ..... »	100

8. Κύρωσις ὑπογραφῆς ἐνεργουμένη παρὰ δημοσίας ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς παρ' οἱουδήποτε προσώπου. δρ. 10

9. Ἀντίγραφα καὶ ἀποσπάσματα ὅσα δημόσια ἢ δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἀρχὴ ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον ἰδιωτῶν ... ... » 25

10. Ἀντίγραφα ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν πλὴν τῶν εἰδικῶς ὑποβεβλημένων εἰς ἀνώτερον τέλος » 25

11. Τὰ παντὸς εἴδους ἀποδεικτικά, βεβαιώσεις καὶ πιστοποιητικὰ ὅσα δημόσια, δημοτικὴ ἢ κοινοτικὴ ἢ ἐκκλησιαστικὴ ἀρχὴ ἢ νομικὸν πρόσωπον δημοσίου δικαίου ἐκδίδει κατ' αἴτησιν καὶ πρὸς τὸ συμφέρον τῶν ἰδιωτῶν ... ... » 50

12. Πιστοποιητικὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ δικαστικῶν ἀρχῶν ... ... » 50

13. Ἀντίγραφα ἐκδιδόμενα ὑπὸ ἀνεγνωρισμένων σωματείων, συλλόγων, ἑνώσεων ἢ συνεταιρισμῶν. . » 25

Τὰ δὲ ὑπὸ τούτων ἐκδιδόμενα πιστοποιητικὰ ..... » 50

14. Πάντα τὰ ἰδιωτικὰ ἔγγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὡς ἀποδεικτικά, βεβαιωτικὰ ἢ πιστοποιητικά, πλὴν τῶν ἐν τῷ πίνακι τῷ περιληφθέντι εἰς τὴν ὑπ' ἀριθ. Ε. 849 τῆς 5 Μαρτίου 1945 ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθοριζομένων εἰδικῶν ἐξαιρέσεων, ὡσαύτως δὲ τὰ διπλόγραφα καὶ ἀντίγραφα τῶν ὑποκειμένων εἰς τέλος ἀναλογικὸν ... ... » 25

15. Ἡ ἄδεια συστάσεως εἰδικοῦ καπνεργοστασίου » 1500

16. Αἱ ἄδειαι κατοχῆς μεταφορᾶς ἢ ἐξαγωγῆς καπνοῦ εἰς φύλλα ... ... » 50

17. Τὰ πιστοποιητικὰ πωλήσεως καπνοῦ ἐπὶ τῆς ἀξίας αὐτοῦ τῆς καθοριζομένης ὑπὸ τοῦ Οἰκονομικοῦ Ἐφόρου ἢ τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ καπνεργοστασίου ὡς ἑξῆς :

Ἐπὶ ἀξίας μέχρι δραχ. 100.000 .. .. » 300

Ἐπὶ ἀξίας ἄνω τῶν δραχ. 100.000 δι' ἑκάστην ἑκατοντάδα χιλιάδων ἢ τμῆμα αὐτῆς ... ... » 300

18. Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας αὐτοκινήτου..... δρ. 500

19. Ἡ ἄδεια κυκλοφορίας ποδηλάτου ..... » 150

20. Ἕκαστον δίπλωμα ὁδηγοῦ αὐτοκινήτου ... ... » 500

21. Αἱ ἄδειαι λειτουργίας ἰαματικῶν πηγῶν παρ' ἰδιωτῶν ἐκμεταλλευομένων, ἰσχύουσαι δι' ἓν οἰκονομικὸν ἔτος. ... ... » 1500

22. Πᾶσα ἄδεια πρὸς ἰδιώτας καὶ ἕνεκεν ἰδιωτικοῦ συμφέροντος ἐκδιδομένη ὑπὸ δημοσίας, δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς ἀρχῆς καὶ μὴ ὑποβεβλημένη εἰδικῶς εἰς ἀνώτερον τέλος χαρτοσήμου ... ... » 50

23. Τὰ καταστατικὰ ἀνεγνωρισμένων σωματείων καὶ συνεταιρισμῶν .. .. » 500

24. Αἱ ὑπὸ συμβολαιογράφων συντασσόμεναι δωρεαὶ αἰτίᾳ θανάτου καὶ διαθῆκαι, τὰ δικαιοπρακτικὰ συμβολαιογράφων ἢ κλητήρων καὶ κατὰ τὴν ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου προσαγωγὴν αἱ ἰδιόγραφοι διαθῆκαι ... ... » 200

Ἐπὶ δωρεᾶς αἰτίᾳ θανάτου καταβάλλεται καὶ τὸ ἀναλογικὸν τέλος χαρτοσήμου τῆς ἀστικῆς κλίμακος ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς δωρεᾶς τοῦ φορολογητέου κατὰ τὸ Ν. Διάταγμα τῆς 27 Ἰανουαρίου 1923 «περὶ τροποποιήσεως κλπ. νόμου φορολογίας κληρονομιῶν κλπ.»

25. Τὰ ἰδιωτικὰ ἢ ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων συντασσόμενα πληρεξούσια, πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων αἵτινες καθορίζονται εἰδικῶς διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. Ε. 849 τῆς 5 Μαρτίου 1945 πίνακος, ἀπαγορευομένου τοῦ ἐν τῷ κύτῷ ἐγγράφῳ διορισμοῦ πληρεξουσίων ὑπὸ τῶν μὴ ὁμοδίκων ἢ τῶν μὴ συνδεσμένων ὑπὸ κοινοῦ συμφέροντος, αἱ παρὰ συμβολαιογράφοις καταθέσεις γραμματίων παρακαταθηκῶν οἱουδήποτε ποσοῦ ὡς καὶ ἀναλήψεις αὐτῶν. ... ... δρ. 150

26. Αἱ μεταφράσεις τῶν καταστατικῶν τῶν ἀλλοδαπῶν ἀσφαλιστικῶν ἑταιρειῶν. ... ... » 1500

Ἄρθρον 16.

Αἱ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 137)1943 νόμου παρασχεθεῖσαι ἀτέλειαι καὶ προνόμιαι εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν διαχειρίσεως τῆς ἀποστολῆς τῆς Διεθνοῦς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ ἐν Ἑλλάδι παρέχονται καὶ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν Ἀρωγῆς καὶ Ἀποκαταστάσεως τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν (UNRRA).

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς 1 Ἀπριλίου 1945.

Ἄρθρον 17.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος τὰ ἐπὶ τῶν μεταγραφῶν τέλη χαρτοσήμου ὁρίζονται εἰς τὰ τέλη τῆς ἐμπορικῆς κλίμακος, καταργουμένης πάσης ἀντιθέτου διατάξεως.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 7 τῆς κατηγορίας ΙΔ' περιπτώσεως β' τῆς ὑπ' ἀριθ. Ε. 849 τῆς 5 Μαρτίου 1945 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ἡ καθορίζουσα τὸ τέλος χαρτοσήμου ἐπὶ πρακτικῶν ἀναβολῆς ἐνώπιον τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, καταργεῖται ἀφ' ἧς ἰσχυσεν.

Ἄρθρον 18.

1. Ἡ ἐξόφλησις τῶν συντάξεων, μερισμάτων καὶ ἐν γένει παντὸς ποσοῦ, καταβαλλομένου εἰς ἰδιωτικοὺς ὑπαλλήλους ὑπὸ Ταμείων ἢ ἄλλων ὀργανισμῶν συντάξεων, προνοίας ἢ ἀσφαλίσεως, διέπεται κατὰ πάντα παρὰ τῶν ἰσχυουσῶν, πρακειμένου περὶ τῶν πρὸς ἐργάτας καὶ τεχνίτας καταβαλλομένων ὁμοίων παροχῶν, διατάξεων.

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ 12 Μαρτίου 1945.

2. Ἡ ἰσχὺς τῶν διατάξεων τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 138)1945 Α. Νόμου «περὶ τελῶν χαρτοσήμου» ἐπεκτείνεται καὶ ἐπὶ ἐγγράφων ὑποκειμένων εἰς πάγια τέλη χαρτοσήμου (συνταγέντων πρὸ τῆς 11 Νοεμβρίου 1944).

Ἡ ἰσχὺς τῆς παρούσης διατάξεως ἀνατρέχει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ὑπ' ἀριθ. 138)1945 Α. Νόμου, ἡ δ' ἀληθὴς ἔννοια τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἄρθρου 4 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 138)1945 Α. Νόμου εἶναι ὅτι καταργοῦνται αὐτοδικαίως καὶ αἱ σχετικαὶ φορολογικαὶ δίκαι εἰς οἱονδήποτε στάδιον τῆς διαδικασίας καὶ ἂν εὑρίσκωνται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Νομοθεσία περὶ εἰδικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων κλπ.

Ἄρθρον 19.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὁ κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1012)1943 νόμου φορολογικὸς συντελεστὴς τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4225)1929 εἰδικοῦ φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων περιορίζεται εἰς τρία ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (3 ο)ο), δὲν προσαυξάνεται δὲ διὰ ποσοστοῦ ὑπὲρ ἀναγκαστικοῦ δανείου.

Τὸ ὑπὲρ Δήμων καὶ Κοινοτήτων εἰσπραττόμενον, κατὰ τὸ ἄρθρον 12 τοῦ νόμου 4225)1929, ποσοστὸν ὁρίζεται ἐφεξῆς εἰς 20 ο)ο ἐπὶ τοῦ ὡς ἄνω φόρου μεταβιβάσεως ἀκινήτων.

2. Ἡ διάταξις τῆς παραγράφου 5 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1012)1943 νόμου «περὶ καταργήσεως τοῦ προσωρινοῦ φόρου ἐπὶ τοῦ αὐτομάτου ὑπερτιμήματος ἀκινήτων κλπ.» καταργεῖται ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 20.

Τὰ κατὰ τὴν παράγραφον 3 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 1815 τοῦ 1944 εἰσπραττόμενα καὶ καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συμβολαιογράφων δικαιώματα ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Συντάξεων Νομικῶν ὁρίζονται ἐφεξῆς εἰς ἓν ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (1 ο)ο) καὶ εἰσπράττονται ἐπὶ τῶν συμβάσεων ἐκείνων, ὧν τὸ ἀντικείμενον δικαιοπραξίας ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50.000, τὸ δὲ καταβαλλόμενον παρὰ τοῖς Ὑποθηκοφυλακείοις τοῦ Κράτους δικαίωμα ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ Ταμείου ὁρίζεται εἰς 2,5 τοῖς χιλίοις καὶ εἰσπράττεται ὡσαύτως, ἐφ' ὅσον τὸ ἀντικείμενον τῆς δικαιοπραξίας ὑπερβαίνει τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 50.000.

Ἄρθρον 21.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν τῶν διατάξεων περὶ ὧν ἄλλως ὁρίζεται ρητῶς ἐν τῷ παρόντι, ὑποβληθήσεται δὲ οὗτος πρὸς κύρωσιν εἰς τὴν Βουλὴν ἅμα συνεχομένην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 2 Μαΐου 1945.

Ἐν ὀνόματι τοῦ Βασιλέως

Ὁ Ἀντιβασιλεὺς

† Ὁ Ἀθηνῶν ΔΑΜΑΣΚΗΝΟΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος

ΠΕΤΡΟΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

Τὰ Μέλη

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ, Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ, Δ. ΜΠΑΛΑΝΟΣ, Γ. Α. ΜΑΝΤΖΑΒΙΝΟΣ, ΓΡΗΓ. ΚΑΣΙΜΑΤΗΣ, ΑΝΑΡΓ. ΑΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, ΤΡ. ΚΑΡΑΝΤΑΣΗΣ, Π. ΚΟΥΤΣΟΜΗΤΡΟΠΟΥΛΟΣ, Ν. ΣΜΠΑΡΟΥΝΗΣ, Ι. ΠΑΡΑΣΚΕΥΟΠΟΥΛΟΣ, Σ. ΜΑΤΕΣΙΣ, Α. ΖΑΚΚΑΣ, Γ. ΛΑΜΠΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ, Δ. ΖΑΚΥΝΘΙΝΟΣ, Μ. ΠΕΣΜΑΤΖΟΓΛΟΥ.

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Μαΐου 1945.

Ὁ ἐπὶ τῆς Δικαιοσύνης Ὑπουργὸς

Σ. ΣΟΛΙΩΤΗΣ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΚΑΙ ΣΦΡΑΓΙΣΤΗΡΙΟΥ

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΕΙ

ότι ἀπὸ 20 Ἀπριλίου 1945 ὡρίσθησαν οἱ ὅροι ἐτησίων συνδρομῶν καὶ ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ τὰ τέλη δημοσιεύσεως ἐν τῷ Δελτίῳ Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ τῷ Παραρτήματι τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως ὡς ἑξῆς:

ΟΡΟΙ ΕΤΗΣΙΩΝ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΤΕΛΗ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ Κ.Α.Π.

1. Διὰ τὸ τεῦχος Α'	Δρχ.	1.200
2. Διὰ τὸ τεῦχος Β'	»	800
3. Δι' ἀμφότερα τὰ τεύχη Α' καὶ Β'	»	1.800
4. Διὰ τὸ τεῦχος Γ'	»	800
5. Διὰ τὰ τρία τεύχη Α', Β' καὶ Γ'	»	2.500
6. Διὰ τὸ Παράρτημα	»	1.000
7. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ' καὶ Παράρτημα	»	3.500
8. Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.000
9. Διὰ τὰ τεύχη Α' Β' Γ' τὸ Παράρτημα καὶ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	5.500
10. Διὰ τὸ Δελτίον Ἐμπ. Βιομ. Ἰδιοκτησίας	»	1.000
11. Διὰ τὸ τεῦχος Πράξεις Ν. Π. Δ. Δ. κλπ.	»	1.500
12. Διὰ τὰ τεύχη Α', Β', Γ', Παράρτημα, Δελτία Ἀνων. Ἑταιρ. καὶ Βιομηχ. Ἰδιοκτησίας	»	6.300
13. Δι' ἅπαντα τὰ τεύχη, τὸ Παράρτημα καὶ τὰ Δελτία	»	7.500

Διὰ τοὺς Δήμους καὶ Κοινότητας τοῦ Κράτους ἡ ἐτησία συνδρομὴ ὡρίσθη εἰς τὸ ἥμισυ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁριζομένης διὰ τοὺς συνδρομητὰς τοῦ ἐσωτερικοῦ.

Ἡ συνδρομὴ εἰς πᾶσαν περίπτωσιν ἄρχεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ἑκάστου ἔτους.

Διὰ τοὺς ἐγγραφομένους μετὰ τὴν 18/10/44 συνδρομητὰς ἡ παροχὴ τῶν φύλλων ἄρχεται ἀπὸ 18/10/44.

Ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων τῆς Ἐφημερίδος ὡρίσθη δι' ἕκαστον φύλλον:

α) Τῶν Τευχῶν Α, Β, Γ, τοῦ Παραρτήματος, τοῦ Δελτίου Ἀν. Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Τεύχους Πράξεις Νομικῶν Προσώπων Δημοσίου Δικαίου	Δρχ.	20
β) Τοῦ Δελτίου Ἐμπορικῆς καὶ Βιομηχανικῆς Ἰδιοκτησίας	»	50
καὶ γ) Τοῦ 91/1940 Τεύχους Α' εἰς ὃ ἐδημοσιεύθη ὁ Ἀστικὸς Κῶδιξ	»	150

Τὰ τέλη τῶν δημοσιεύσεων ὁρίζονται ὡς ἑξῆς:

Α'. Εἰς τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων	Δρχ.	900
2. Τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	30.000
3. Τῶν τροποποιήσεων τῶν καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	6.000
4. Τῶν τροποποιήσεων καταστατικῶν ἀνωνύμων ἑταιριῶν, ὁσάκις δημοσιεύονται μετὰ τῶν μὴ τροποποιουμένων ἄρθρων εἰς ἐνιαῖον κείμενον καταστατικοῦ	»	30.000
5. Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γεν. Συνελεύσεις Ἀνων. Ἑταιρειῶν	»	2.400
6. Τῶν ἀνακοινώσεων τῶν ὑπὸ διάλυσιν καὶ ἐκκαθάρισιν Ἑλλην. Ἀνων. Ἑταιρειῶν σύμφωνως τῷ Β. Δ. τῆς 20/5-39	»	600
7. Τῶν ἰσολογισμῶν τῶν Ἀνων. Ἑταιρειῶν.	»	12.000
8. Τῶν συνοπτ. μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	4.000
9. Τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 32 τοῦ Ν. 3221/24 γνωστοποιήσεων τῶν Κτηματικῶν Τραπεζῶν	»	2.400
10. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ ἀναβολῆς συγκλήσεως τῶν γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν	»	2.400
11. Τῶν Ὑπουργικῶν ἀποφάσεων περὶ παροχῆς ἀδείας ἐπεκτάσεως τῶν ἐργασιῶν Ἀσφαλιστικῶν Ἑταιρειῶν	»	12.500

Β'. Εἰς τὸ Παράρτημα τῆς Ἐφημ. Κυβερνήσεως.

1. Τῶν δικαστικῶν πράξεων, προσκλήσεων καὶ λοιπῶν δημοσιεύσεων	»	900

Αἱ πληρωμαὶ διὰ τὰς συνδρομὰς καὶ διὰ τὰ τέλη πάσης φύσεως δημοσιεύσεων, ἐνεργοῦνται προκαταβολικῶς εἰς τὰ **Δημόσια Ταμεῖα** ἔναντι ἀποδεικτικοῦ εἰσπράξεως (γραμματίου παραλαβῆς ἢ Διπλοτύπου εἰσπράξεως) ὅπερ ἀποστέλλεται παρὰ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΕΡΡΑΙΟΣ